

Kotoučky s pohádkami do promítací baterky 3

<https://www.dvatatove.cz/koutoucky-s-pohadkami-do-promitaci-baterky-3-mideer/>

Chlapec, který křičel Vlk!

1. Byl jednou jeden pasáček ovcí. Byl to ještě malý chlapec a nudil se, protože si s ním nikdo nehrál.
2. A tak si jednoho dne řekl, že si udělá srandu z ostatních lidí ve vesnici. Křičel: „Pomoc, pomoc! Vlk!“
3. Když to vesničané slyšeli, přispěchali chlapci na pomoc.
4. Když přišli, ptali se: „Kde je ten vlk?“ „Kde byl? Já nevím, tady žádný nebyl, jen jsem si z vás udělal srandu!“ vysmíval se ostatním chlapec. Nebylo to od něj ale hezké, lidé z vesnice měli sami hodně věcí na práci a tohle je jen zdržovalo. Byli naštvaní a vrátili se zpátky do vesnice.
5. Chlapec se ale jen smál a říkal si, jaká je to zábava a jak dokázal oklamat tolik lidí. Rozhodl se, že to později zkusí znovu.
6. Udělal to, zase přiběhli lidé z vesnice a on se jim jen vysmál, protože opět nemluvil pravdu.
7. O pár dní později ale na jeho ovce skutečně vlk zaútočil. Chlapec vyšplhal na strom a volal o pomoc, ale nikdo nepřišel, protože lidé z vesnice si mysleli, že si z nich opět jen dělá srandu.
8. Z toho plyne poučení, že pokud ostatním lžete, nikdo vám neuvěří, i když později budete mluvit pravdu.

O Perníčkovi

1. Byli jednou jeden stařec a stařena. „Ženo, upeč mi perníčky!“ požádal stařec svou choť. Z perníku udělala panáčka, z brusinek mu udělala oči, přidala rozinky jako knoflíky a dala perníčky do trouby.
2. Oba se na perníčky moc těšili, jenže když otevřela troubu, ten nejkrásnější perníček obživil a vyskočil oknem ven a volal: „Ne, prosím, já nechci sníst!“ volal Perníček. Jenže stařici za ním běželi dál a chtěli ho chytit a spořádat.
3. Později potkal prasátko. „Chro, chro, to je pěkný perníček, toho bych hned snědlo!“ pomyslelo si prasátko a také za Perníčkem utíkalo.
4. Běžel okolo krávy. „Búúú, to je krásný perníček, toho bych hned snědla!“ pomyslela si a dala se do běhu za Perníčkem.
5. Běžel dál a potkal koně. „Ihááá, to je krásný perníček, chci ho sníst!“ pomyslel si koník a rozběhl se za Perníčkem.
6. Pronásledovaný Perníček doběhl k řece, kde potkal mazanou lišku. „Kam spěcháš, Perníčku?“ zeptala se liška. „Všichni mě chtějí sníst, tak se jim snažím utéct,“ posteskl si Perníček. „Neboj, pomůžu ti, převezu tě na druhou stranu řeky, kde budeš v bezpečí,“ nabídla mu liška.
7. Perníček vylezl lišce na ocásek, ale když lezla do vody, málem se ponořil. A tak raději popolezl dál na hřbet. „Musíš ještě dopředu, takhle se namočíš,“ radila Perníčkovi liška.
8. Perníček nakonec vyšplhal lišce až na čumák. „Ještě kousek, nebo se utopíme!“ varovala liška Perníčka. Perníček ještě o kousek popošel, liška si ho čumákem nadhodila a schramstla ho.

O veliké řepě

1. Farmář se svojí ženou zasadili semínko řepy. Ta rostla a rostla, až byla tak veliká, že bylo potřeba ji sklídit.
2. Farmář zkusil řepu vytáhnout sám, ale neměl dost síly. Zavolal na manželku, aby mu šla pomoci.
3. Farmář a farmářka se snažili, co jim síly stačily, ale nepodařilo se jim to.
4. Zavolali na děvečku, aby se k nim připojila. Ale ani tři dohromady nedokázali velikou řepu vytáhnout.
5. Zavolali tedy i na pejska, aby jim pomohl řepu vytáhnout. Ale všechno bylo marné.
6. Nedá se nic dělat, i kočička musela přiložit tlapy k dílu.
7. Táhli táhli a ano, malá pomocnice byla přesně to, co potřebovali!
8. Velikou řepu nakonec vytáhli a všichni si na ní pochutnali. A proč vlastně byla ta řepa tak veliká? Protože řepa se nesází, ale seje!

O medvědovi, který chtěl až ke hvězdám

1. Byl jednou jeden medvěd, který se jmenoval Peppy. Zajímal se doslova o všechno kolem.
2. Jednou večer se díval na oblohu na hvězdy a ptal se svého otce: „Tati, co to bliká na té obloze? Chtěl bych to vidět!“
3. „Víš, synku to, to je vesmír, docela daleko od nás všech,“ odpověděl otec medvěd. „Tati, já chci do vesmíru!“ říkal vzrušeně medvídek.
4. „Ale hlupáčku, to nejde. Ale můžeš to zkusit,“ řekl moudrý medvěd.
5. A tak medvídek vylezl na žebřík, ale byl příliš krátký na to, aby se dotkl hvězd. „Musím najít ještě vyšší místo,“ pomyslelo si mládě.
6. Medvídek vylezlo na horu, byl už mezi mraky, samou radostí začal tančit a skákat, ale noha se mu smekla a sjel z hory do vody.
7. Když se probudil, zjistil, že je na pláži, kde potkal astronauta. „Co se stalo?“ ptal se astronaut medvídku. „Chtěl jsem do vesmíru, vylezl jsem na horu, ale pořád to bylo málo,“ popisoval Peppy. „Tak já tě tam vezmu!“ slíbil medvídkovi astronaut.
8. A tak se Peppymu splnil sen. Raketa ho vynesla až do míst, o kterých vždy snil.